

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 12 kor.
Fél évre 6 „
Negyed évre . . . 3 „
Egy szám ára 20 fill.

Hirdetések

és nyiltéri közlemények
jutányosan közöltenek.

VÉGVIDÉK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal

Gromon-utca 2. sz. a.
Wittigschlager K. czégnél.

Közlemények, előfizetési és
hirdetési díjak, úgy a lap
szétküldésére vonatkozó
panaszok a kiadóhivatálba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Feymann Gyula

üggyvéd.

Hirdetések

Wittigschlager K. könyvkereskedésében is felvétetnek
Gromon-utca 2. szám.

Veni sancte.

Jöjj el Szentlélek és segítsd meg munkájában az ifjúságot, mely két hónapi pihenő után ismét elfoglalta az iskola padjait. Reményre gyulad a szülői szív, áldozatra a szeretet s buzgó imádság száll föl az égre: legyen áldott ennek vége s kezdete!

Legyen áldott! Mi is ezt óhajtjuk. De hogy bizó reménységünk teljesülhessen, hogy ne a csalódás, hanem az öröm legyen a tanév végével a család osztályrésze, kötelességszerűen cselekszünk, ha némely hibára rámutatunk, mely sok esetben hátráltatja az iskolai nevelés és tanítás sikereit.

Az ember boldogulásának alapját a család és iskola veti meg. E két tényező közös, kitaró munkássága szükséges ahhoz, hogy a gyermek boldog emberré, a haza és társadalom hasznos tagjává váljék. S mégis azt tapasztaljuk, hogy ma a szülői ház a nevelés alapját nem veti meg oly szilárdan, mire az iskola bizton építhetne, nem találjuk meg a család és iskola között a szoros összekötő kapcsot, nem látjuk nevelésőknél az éber vigyázatot.

Térjünk vissza egy pillanatra a két hónapi pihenőre s kérdezzük meg a szülőket, vajjon vigyáztak-e gyermekeikre úgy mint kellett volna; előkészítették-e, megkedvelték-e velők az iskolát? Gondos gazdaként igyekeztek-e kiirtani a gyomokat, ápolták-e bennök a nemes érzelmeket, szívökbe plántálták-e a hit s jó erkölcs magvait? Az édes anya, ki rajongó szeretettel ölelte gyermekét, vajjon nem felejtkezett-e el megismertetni azokat az örömeket, melyeket az iskola, a jó magaviselet és szorgalom eredményez; vajjon a szülő helyettesének, a leg-

jobb barátjának, vagy szigorú bírónak állítá-e gyermeke elé a tanítót, kitől félni kell?

Bizony boldog az a szülő, ki annak tudatában van, hogy egyedüli gondját gyermeke képezte, ki gyermekének jó nevelést adott s ebben az iskolában vezeti tovább, az iskolával karöltve törekszik haladni.

Nem tagadhatjuk meg a szülői szeretetet, nem az áldozatkészséget és hogy igen sok esetben a tulságos elnézés okozza az első vétet, ennek fenyték nélkül hagyása a többi. S ha a vétek a gyermek természetévé vált, ha megtagadja az engedelmséget, semmibe se veszi a szülő és tanító jó példaadását, intését, úgy hiabavaló lett az áldozatkészség, czéltalanná lett a nevelés. Szoktassuk gyermekeinket a jóra; szóval és tettel hassunk oda, hogy a gyermek bizalommal s nem gyanakodással, örömmel s nem borzalommal lépje át az iskola küszöbét.

A nevelés legfontosabb eszköze a példa. A fogékony gyermeki lélek mindent kutat s a látottak és hallottak mély nyomokat hagynak lelkében. Órizkednünk kell azért az olyan helyektől, mely tiszta lelkét megmételtyezné, hol szállást venne lelkében a bűn. Sőt családi életünkben is oda kell törekednünk, hogy az nem más, mint élő templom legyen, hol a hit és jó cselekedetek virágai nyílnak.

Mert hiába beszélünk, hiába intjük gyermekeinket, hiába plántáljuk szívökbe a hit s jó erkölcs magvait, ha cselekedetünk nem élő biznysága beszédünk s intéseinknek. Adjunk példát gyermekeinknek a jóra, szorgalom, munkára, a hit és jó cselekedetekben való erősödésre, úgy szülői kötelességünknek eleget tettünk.

Az iskola fogadja a gyermekeket szeretettel, bizalommal; hintse szívökbe a jónak, szépnek, nemesnek magvait. Igyekezzenek a családot szorosabban magához kapcsolni, hogy így megismerve a gyermek környezetét, tulajdonait, közös erővel támogathassák a gyengét törekvéseiben, ápolják a fejlődő nemes csirát, szaggassák szét a mételyező bűnt.

Család és iskola munkája által lesz áldott e tanév kezdete s meg lesz áldva vége is.

Szereplésünk a külföldön.

A délafrikai köztársaságok „sötétségére“ immár fölvonult az európai civilizáció „világossága“. Anglia hivatva érezte magát a nemes missióra, hogy egy a világtól elmaradt országnak égboltozatára feltűzze a világító fáklját e jelszóval: „civilizáció! kultúra!“ A szabadság idealismusa pedig csak nem tarthat lépést a nagyfontosságú intenciókkal! Roberts lord hatalmának teljes tudatában, száműzetésre és halálra ítéli a burokat, a kiket még el sem fogott. Ha pedig nincs bur, hát ott vannak a békés munkások, akik Pretoriában, Johannesburgban időznek: a hatalmas lord azokra rendezi alapos hajtóvadászátát és baromszállító kocsikban raktározva küldi őket hazájukba. Ez aztán már csak elég fényes győzelem egy hadvezértől!

Bennünket annyival érdekel közelebbről a dolog, hogy a kiutasítottak között számos magyar is volt, akik néhány év előtt vándoroltak Délafrikába. E fajta kiutasítottakat azonban már régen megszoktuk a külföldön. Minden alapos ok nélkül kiutasítanak bennünket Poroszországból, Oroszországból, ahol

TÁRCZA.

Az óriásleány.

(Humoreszk.)

Az én szívem, bevallom, szörnyen nagy! De hogy akkora legyen, hogy óriásleányt is tudjon befogadni, sohasem hittem volna.

Szerelmes voltam Birigundallencsintuskindába. Ime a neve is híven igazolja, hogy milyen óriásleányka volt az én szívem lakója. Egy bál alkalmával ismertem meg, a hol a tyukszememre lépett. Ez a lépés felejtethetetlen becses emlékü előttem, mert a tyukszemem abban a pillanatban örökre eltűnt.

Egy pillanat elég volt, hogy szívem óriási lángra lobbanjon az óriásleány iránt. Oh, de mily végtelen kin marczangolta szívemet, amikor észrevettem, hogy az óriásleány engem lenéz! De nyomban megnyugodtam, mert arra a tapasztalatra jutottam, hogy ha rám akar tekinteni, okvetlenül le kell néznie.

És micsoda tekintet!

Elővettem a távcsöveget, hogy közelebből lássam a szemét, mert a magasból úgy tűnt fel előttem, mint a hold és a csillagok a késő éjszakában.

Halálosan szerelmes voltam Birigundallencsintuskindába.

Azon tűnődtem, hogy miként valljam meg neki szerelmenet? De hogyan suttogjam a fülébe szerelmes sóhajjásomat?! . . . Végre egy mentőgondolat csapta meg az agyszikrámat és menten határozottam.

Szerelmes voltam és mivel a szerelem költővé változtat mindenkit én is ilyené változtam és sorra jártam az összes papirkereskedés a városnak.

Hogy miért? Hát az természetes. Egy óriásleányt hozzá illő levélpapíron kell írni a szerelmi vallomást.

De sehohsem lettem akkora levélpapírost. Mivel pedig érte minden áldozatra kész voltam, hát gyári-

lag rendeltem meg egy akkora virágos levélpapírost, amely méltó egy óriásleány iránti nagy szerelmemhez. Két hordár görnyedve szállította a lakásomra, ahol leghévebb elragadtatásomban ezt a megható verset irtam — a lábammal, mert a kezemmel képtelen voltam akkora betűket rajzolni, amely egy óriásleány iránti szerelmemhez méltó:

Óriásleányka!

Szűm szerelme, lángja!

Nélküled nem élhetek!

Szívem érted megraped!

Mintán vagy kétszer körülutaztam az óriási költőterméket, meghatva segítettem föl a hordároknak a szerelmes levelet és elküldtem őket Birigundallencsintuskindához.

A két hordát a mentők hozták a lakásomra, ahol nagy álmélkodásomra azzal feleltek, hogy a szép óriásleány barátságosan kezét fogott velük, mire őket a szívélyes közzsoritás tönkreslányította.

És követelőleg nyujtották felém kezeiket, melyek gipszbe voltak kötözve. Mivel pedig minden áldozatra kész voltam, lefizettem a fájdalom és ápolási költségeket.

Másnap úgy éreztem, mintha egy óriási ballon dagasztotta volna a keblemet, ami leginkább igazolta az óriásleány iránti nagy szerelmemet és rohantam Birigundallencsintuskindámhoz, hogy levelemre ajkáról halljam a választ: a boldogító „igen“-t!

Az ajtó előtt közepszerű tavéhez hasonló kutya ugrándozott, amely, mint később megtudtam, az óriásleányka ölebecskéje volt.

Bebocsátást nyervén, szívélyes fogadtatásra lettem és kezét csókoltam a szép óriásleánynak. Úgy véltem, hogy szerelmem visszhangra talált, mert az én esengő hangjaim elenyésztek Birigundallencsintuskinda sóhajása mellett és kénytelen voltam a télikabátom gallérját a fülemre huzni, hogy a nagy szélről, amelyt ez egyetlen sóhajásokozott, ezugot-

ne kapjak. Azután ijedten tekintetem körül, mert úgy véltem, hogy ellenségek döngetik a ház falait. Pedig csak a szerelmes óriásleányka szive dobbant és én elérzékenyültem e nagy szerelem hallatára.

— Mit szól a versemhez, bájos Birigundallencsintuskindácska?

Amint a versemre emlékeztem, annyira meg volt hatva, hogy megeredtek könnyei mire hirtelen fölnyitottam az esernyőmet és néhány pillanat múlva bokáig érő könnyárban usztam.

Nem tartott még egy szempillantásig és tenger keletkezett körülöttem. Én mindmagasabba éreztem magamat emeltetni a víztömegben, míg végre kényelmesen uszkálva, odausztam az óriásleánykának czinóber-ajkaihoz és forró csókat loptam reája?

Birigundallencsintuskinda nagyot nyelt ijedében és a vizet egy csöppig lenyelte. Azután biztató tekintettel biztosított változatlan viszonszerelmeről és egy gyönyörű rózsalánczot bocsájtott be hozzám. Mindjárt tisztában voltam, hogy az a szerelem rózsaláncza és szorosan a szívemhez kötöttem. A nagy meghatottságtól a keblére akartam borulni, mire ő elővett egy bambusz nád-lajtorját, amelyen én felmászva, lihegő kebelére borultam, ahol úgy éreztem magamat, mint a tenger hullámain.

Nyomban jegyet váltottunk egymással, de én az ő névjegyét képtelen voltam a zsembembe tenni, mire ő megsértődött és így szólt hozzám:

— Uram, ha a névjegyemet sem tudja a zsebébe tenni, hogyan férnek én az ön szívébe?!

Erre a kérdésre nem tudtam felelni és kínos szorulást éreztem a szívemben.

Birigundallencsintuskinda kirugott és én kábultan hőmpölyögtem le a lépcsőkön. A fejem egy végsőt koppant és — az ágyam mellett a földön találtam magamat!

— som — sán —

azonban jól meggondolják, hogy ugyanezt tegyék-e, ha francia, angol illetve német polgár kerül eléjük.

Tehát Roberts lord az összes külföldi munkásokat kiakolbolította. Az ő hadvezéri működése nem tűr kritikát és azzal punktum!

Végre aztán a konzulok beavatkoztak a dologba. Erélyes fellépésükre a francziák, belgák, németek és olaszok Johannsburgban nyugodtan maradtak csupán a magyarok és osztrákok ellen maradt a kiűzetés érvényben. Nekünk ott nincsen konzulunk s a német konzul, kinek hivatala lett volna, mi érdekeinket is képviselni, nem volt oly szíves földieinket pártfogásába venni.

Pardon! A délafrikai köztársaságban nekünk is van saját képviselőnk Hirseh-nek hívják és Simonstownban lakik, ahova a mi földieink dermesztő fagyban, két napi utazás után megérkeztek. Mint főkonzulnak még módjában lett volna ott interveniálni. Ő azonban tehetetlenül vonogatta vállait. Nem segíthetnek — ezek voltak enyhítő szavai. Egy szívességet azonban még is megtett: evőeszközöket szerzett földieinknek, akik eddig kénytelenek voltak magukkal hozott kevés táplálékot kezeikkel, fogaikkal tépdésni, aprítani. Ketten meghaltak miután már evőeszközöket kaptak. És amint a kiűzötteket állatmódjára, sergestül a hajóra terelték, hatan közülök elűntek. Valószínűleg a hajó párkányán leeresztül ugrottak a tengerbe — az evőeszközökkel együtt.

Flissingában szintén van konzulunk. Vibautnak hívják állítólag. Valószínűleg ottani alattvaló, aki valamely protekció útján jutott a konzuli tisztséghez. Azzal vigasztalta, hogy elismerte, hogy igazságtalanul bántak el velük, azután folytathatták utjukat.

Igy vagyunk!

Botrányosan elégtelenül vagyunk képviselve a külföldön. A mi konzuljaink azután tekintélyes férfiak. A magyar nyelvet persze nem ismerik. De a monarchia méltóságának megfelelő nyelvet sem bírják. Ezt már a transleithai testvéreink is sokalják. Vagy való e az, amit egyik magyar laptársunk ír, hogy a konzulok tekintélyükből veszítettek? Ó nem, az nem való, mert hiszen azzal vajmi ritkán dicsekedhettek.

1876-ban egy magyar alattvaló Cincinnati-ben, katonai ügye érdekében az ottani osztrák-magyar konzulhoz fordult, aki egyuttal német konzul is volt. A konzul nem tudott neki felvilágosítást adni!

Libauban — Oroszországban — 1880-ban történt, hogy egy ott élő magyar újságíró a rendőrfőnök igazságtalannal letartóztatott. Ottani konzulunk, aki azelőtt pékmester, majd gabonaügynök volt, névleg Rosenkranz végre látogatást tett ez ügyben a rendőrfőnöknél.

— Mint barát vagy mint konzul jöttél hozzám? kérde a rendőrfőnök.

— Mint konzul! és Rosenkranz előkelő pózba csapta magát.

— Akkor — és a rendőrfőnök operettebe illő mozdulattal fordított hátát a konzulnak.

A rendőrfőnök aztán orosz hivatalból megintetett, a magyar alattvaló orosz hivatalnokok közbenjárására sürgőnyileg jött rendeletre szabadon bocsátott, a konzul pedig konzul maradt.

Ime! néha mégis csak van súlya a konzulunk tekintélyének!

Smyrnában főkonzulátusunk jogtanácsosa egy család örmény berguerottatour üzemét rendezzi, a magyar és osztrák hitelezők elvesztik nála pénzüket.

Igy állunk a külföldi konzuli méltóságokkal. Sok konzuljaink és különösen némely alkonzul valóságos értéktelen dekoráció és San Marino konzulja nálunk több tekintélyt élvez, mint sok képviselőnk tengerentúli országokban, holott az idevágó költségeink nagyobbak mint a sokkal jobban képviselt Németországéi. Ajánlatos volna, ha az erről tárgyaló delegáció ülés alkalmával tekintettel lennének ez állapotok javítására, hogy a külföldön járó polgártársaink részére kellő védelmet nyújthassunk, még Robertsék ellen is!

Kossuth utolsó lakháza eladó.

— Egy érdekes apróhirdetés. —

Az Arad és Vidéke kiadóhivatalához a napokban postával a következő apróhirdetés érkezett be:

Hisztórikus lakház eladó.

Kossuth Lajos

utolsó lakhelye Magyarországon jantányos áron eladó.

Gróff Samu Orsován.

A történelmi tények igazat adnak a módfelett érdekes apró hirdetésnek. Tudjuk, hogy Kossuth Lajos, mikor a magyar szabadságharcot leverték, Orsovánál vett búcsút Magyarországtól. Ott kelt át a Dunán és ment Törökországba, — aztán folytatta a bujdosást, a száműzetést egész haláláig. Ahogy Orsovánál átlépte a haza határát, élve nem tért vissza az országba. Ő maga, Iratai-nak bevezetésében a fájdalom klasszikus soráival megcsókolta a haza földjét, búcsút vett örökre.

Nem tudjuk, hogy ez a ház, amelyben Kossuth Magyarországon utolsó éjjelét töltötte és amelyet Gróff Samu most jutányos áron megvételre kínál, meg van-e emléktáblával jelölve, vagy sem. Az utóbbit valószínűbbnek tartjuk, pedig Kossuth Lajos szülőháza után ez volna az emléktáblára legméltóbb. A Kossuth-ereklyék egyik legbecsesebbje ez a ház.

De amit a nemzet elmulasztott, annak helyreállítására van most alkalom. Ha az apróhirdetéses ház csakugyan az, amely Kossuthnak Magyarországon utolsó lakást adott, akkor azt a házat a nemzetnek kell megvennie, a hazafias kegyeletnek megőriznie. A leghelyesebb lenne, ha a házat az állam venné meg. Vagy tegyék azt hazafias testületek, hazafiak, akiket ez az eszme hevíteni tud. Abban a házban pedig gyűjtsék össze a Kossuth Lajos búcsujára vonatkozó relikviákat. Van olyan sok; telik egy házra. Hadd hirdesse Kossuth emléket az a ház az ország határán, ott, ahol Kossuth Lajos utolszor érintette a haza szent földjét. . . .

H I R E K.

— **Erzsébet királyné gyásznapelyre.** E hó 10-ikén lesz évfordulója annak a merényletnek, mely Erzsébet királyasszony nemes életét kioltotta. Magyarországon minden lakosa megemlékezik e napon a felejtetlen királynéről s a templomokban gyásznapelyeket rendeznek a gyászos esemény emlékére. Pancsován a minorita rendház templomában tartatik meg a requiem hétfőn d. e. 9 órakor. A gyászteleni tiszteletre a város összes hatóságai és testületei meghívtak.

— **A trónörökös köszönete.** Városunk törvényhatósági bizottsága augusztus havában tartott rendkívüli közgyűléséből üdvözölte Ferencz Ferdinánd kir. herceget házassága alkalmából. A trónörökös főudvarmesteri hivatala most a következőképp köszönte meg a megemlékezést: Pancsova thj. város t. Községének Pancsova. Ferencz Ferdinánd főherceg Ur Ó császári és királyi Fensége az esküvője alkalmából Pancsova thj. város közönsége által küldött szerencsekívánatokért legforóbb köszönetét méltóztatott kifejezni, a miről a város t. Községét ezennel értesitem. Bécs, 1900. évi szeptember hó 1-én.

— **A reformátusok ünnepe.** Ritka ünnepnapja volt tegnap a pancsovai ev. ref. egyházközségnek. A békési espereségi kerület főgondnoka gr. Ráday Gedeon, Szabó János esperes és Zöld Mihály magyar ittebeli lelkész kíséretében megvizsgálta a pancsovai ev. ref. egyházközséget. Gróf Ráday — ki a nyolczvanas években a pancsovai választókerület országgyűlési képviselője volt, — tegnap a déli vonattal érkezett városunkba. Az egyháztanács testületileg fogadta az agg főgondnokot az indóházban, hol Nádor Béla az egyházközség főgondnoka tartott rövid üdvözlő beszédet. Melyre az ünnepelt igen szíves szavakban mondott köszönetet. Tegnap délbén Nádor Béla vendégszerető házában ebéd volt a főgondnok és kísérete tiszteletére, este pedig az egyháztanács vacsorát adott a Társaskörben, melyre a város polgármestere, a többi felekezeti lelkészei s a város volt képviselőjének jó ismerősei is hivatalosak voltak.

— **A Társaskör kerti ünnepelye.** Indokolatlan hosszú szünet után szokatlan élénkség uralkodott mult vasárnapon a Társaskörben. Már korán délután szállingozott egy-egy kíváncsi tag a kör helyiségeibe. Kétkedő arccal foglaltak helyet a kertben terített asztaloknál. Négy óra felé azonban a tagok régóta nem látott tekintélyes száma várta a történendőket. A Monya banda rázendített a Rákóczy indulóra a verseny-kuglázás megkezdődött és a Tarok és kalabriász pártiknak vége volt. Mindenki jól érezte magát. Öt óra felé el-szállingoztak egyes urak; a hová mégy? kérdésre egy-egy rejtélyes mosoly volt a felelet. A rendezők már faskóról kezdtek rebeskedni. Hat óra felé azonban egyszerre megváltozott a kép. Az elszállingozott urak hölgyekkel és ismerőseikkel érkeztek meg. A hölgyek megjelenése föl-villanyozta a szürke egyhanguságot és egyszerre vidám társalgás és vig nevetés hangzott fel mindenütt. Automata, kugli és kíváncsiak kabinetejéje állandóan igénybe volt véve. Közbe a cigány szorgalmasan húzta a szebbnél-szebb nótákat. Estefelől kigyulladtak a színes lampionok és egyéb világító testek, melyek pazar

fényénél igazán szép látványt nyújtott a családias mulatság. Vacsora után tánczra perdült az arany ifjuság és oly hévvel járta, hogy a jókedv még a komoly apákra és mamákra is átrakt. Szóval ritka kedélyes mulatság volt, melynek csak a korán jelentkező hajnal vetett véget. A rendezőség, mely ugyszólván egyedül dr. Hódy Antalból állott, bebizonyította, hogy nem imponáló helyiség, hanem jóakarát és érzék kell ahhoz, hogy kedélyes kis összejövetelek létre jöjjenek a Társaskörben. Csak folytassák és a régi kedélyesség bizonyára győzőn fog.

— **Távozó aljegyző.** Papik Gyula városi aljegyző rendőrfogalmazónak választott meg a temesvári rendőrkapitánysághoz. Papik aljegyző távozásával városunk egyik jeles képzettségű és buzgó fiatal tisztviselőjét veszíti.

— **Ellenőrzési szemlék.** Pancsova város területére nézve az 1900. évi ellenőrzési szemlék a következő sorrendben tartatnak meg: a közöshadseregbeliekre nézve október 12. és 13-án; a honvédekre nézve október hó 20-án. Az ellenőrzési szemle mindenkor pont 8 órakor kezdődik a városházán. A közös hadseregbelik utószemléje november 10-án tartatik Nagybescskereken a Rezső laktanyában, a honvédeké pedig november 15-én a 7-ik honvéd ezred parancsnok-ságánál Verseczen.

— **A kadétook mulatsága.** Nemesek épen a nemes czél szülte a fényes sikert, hanem az a szép tény is, hogy ime a kadétook szintén foglalkoznak a társadalom humánus eszméivel. A népkönyha javára rendeztek nemesek táncmulatságot, hanem meglepetésül egy kis jóízű vigjátékot is, melyben mindannyian kiténtek, de különösen Steinbrückner kisasszony, a mindenható szerelem kedves képviselője, a haragos ezredes, Schröd Adolt, kinek mindenki félve engedelmeskedik, még a vőlegény-jelölt is; Csejkovic, ki civilizbe mer járni s ezért nyolcz napi szoba-áris-tomot kap, — esküvő után. Ezeket a szereplőkön kívül sok jóízű komikumot vitt a játékba Fritz, Mergel R. ki meglepő természetességgel alakította halás szerepét. A közönség ugy e kis, ügyesen előadott darabban, valamiut egész estén kiténtően mulatott. A humánus intézménynek, a népkönyhának a szép mulatság valami 200 kor. eredményezett. A mulatság rendezője, szellemi mozgatója Astn Mórincz főhadnagy volt, kinek a kadétooknak és résztvevő közönségnek a szegény, éhező gyermekek e helyen mondanak halás köszönetet. A kedves, kis darabot Astn főhadnagy a szereplőkkel kedden este újból előadatta a szülőknök, rokonoknak, kik gyász, vagy más ok miatt nem lehettek jelen a nagyobb mulatságon. A színdarabon kívül szavallatok, énekek, társajátékok élénkitették a kedélyes estét, mely — ugy — éjjelig tartott. Az ilyen humánus czélú mulatságokat a kadétook máskor is megismételhetik, közönségünk a nemes szív áldozatkészségével fogja pártfogolni őket.

— **Áthelyezés.** A vallás-és közoktatásügyi minster Varjú Benő pancsovai áll. tanitót és Preyer Gabriella nagyatnai áll. tanitónőt kölcsönösen áthelyezte. Varjú Benő tanító 1885. óta működött a alsóvárosi volt községi németanyelvű iskolánál, s távozásával a magyar társadalom egyik tevékeny tagját veszítette el.

— **Kinevezés.** Morán Sarolta okl. tanitónő a sztárcsovai áll. elemi iskolához rendes tanitónővé neveztetett ki.

— **Ülés a városházán.** A város közigazgatási bizottsága szeptember 17-én délután 1/4 órakor tartja rendes havi ülését.

— **Rendes közgyűlés.** A város törvényhatósági bizottsága szeptember 18-án rendes közgyűlést tart.

— **A nagygyakorlat vége.** A katonai kurtjelek között a háromszoros „lefüvés” a legkellemesebb, a leg-szebb és a legnagyobb örömet szerző. Így mondják leg-alább azok, kik a mondurt viselik és viselték hajdanában. Hát igazuk is van. Mert ez a szépen hangzó jel évenként csak egyszer zug végig a nyílt rónán, melynek görögnyelvi verejtékező katonák, tovább vágató paripák és széles talpu ágyúk, szekerek egyengetik simára. Egyszer egy esztendőben, amikor elhangzik az utolsó ágyudörgés, puskaropogás és ezzel befejeződik a heteken át tartó nagygyakorlat s az egy helyre koncentrált csapatok megindulnak és elszélednek, kiki a saját garnízonja felé. Az idei nagygyakorlaton is elhangzott már ez a várvavart kurtjel. Szeptember 7-én fölzugott az „abláz” és jött a csapat haza: a kaszárnyába és szabadságra. A fiatalabbak a közös otthonba, az öregek pedig a régen elhagyott, meleg fészekbe. A pancsovai helyőrség legénysége — ma, szombaton éjjel érkezik külön vonaton a Temespartii állomásra. Isten hozta őket!

— **A pancsovai iskolák népessége.** A pancsovai középjellegű iskolákban befejezték a beiratásokat. Körülbelül mindenütt a tavalyi létszám éretelt el. Az egyes iskolákba s az egyes osztályokba beiratkozott:

Az áll. főgymnáziumba: I. oszt. 40. II. oszt. 38. III. oszt. 40. IV. oszt. 26. V. oszt. 18. VI. oszt. 19. VII. oszt. 12 és VIII. oszt. 14 összesen 207 tanuló iratkozott be.

Az áll. felső kereskedelmi iskola alsó osztályába 24, középső oszt. 18 és felső oszt. 18, összesen 60 tanuló iratott be.

Az áll. polg. fiúiskola I. A oszt. 38. I. B oszt. 38. II. oszt. 54. III. oszt. 45 és IV. oszt. 31, összesen 206 tanuló lett felvéve.

Az áll. felső leányiskola I. osztályának 34. II. oszt. 25, összesen 59 tanulója van.

— **Elvesztett pénz.** Jankovics Bozsidar keviszöllői lakos pénteken a Gromon utcában 40 koronát veszített el. Kéri a becsületés találót, hogy illő jutalom ellenébe adja át a pénzt a rendőrségnek.

Országos vásár. A pancsovai ó-naptár szerinti kisasszony napi vásár kezdődik csütörtökön, azaz f. é. szeptember 20-án és f. évi szeptember hó 23-ik napjáig bezárólag fog tartani. Szerdán azaz f. évi szeptember hó 19-én délelőtt már szabad lesz a vásártérre szarvasmarhát, lovat és juhot hajtani és sátrakat ugyanezen napon már szabad lesz felállítani, f. é. szeptember hó 24-én reggel pedig a sátrak el-távolítandók. — Sertések felhajtása a sertésvész miatt tilos.

Megmérgezte magát. Glavás Leposzava cselédleányt szerdán délben, a szegényekháza előtti gyepen fetrengve találták. Oriási kinok között és habzó szájjal valotta be, hogy maró lúgot ivott. A közeli kórházba szállították, hol már jobban érzi magát.

Kutya zárlat. Előfordult kutya vesztetési eset folytán a rendőrkapitányság 40 napi zárlatot rendelt el a város területén levő kutyákra. A házi kutyákat tehát megkötvete kell tartani a többi kutyákat pedig csak szájkosárral és pórázon vezetve szabad az utcára engedni.

Művészet címre változtatta át nevét a Magyar Művészet című fél év óta fennálló havi folyóirat s e változással kéthetenként megjelenő művészeti lap lett. Ez újítással még hathatósabban kívánja szolgálai művészeti ügyeinket s az új formában e művészeti képes lap, melynek szerkesztője Cs. Szabó Kálmán, főmunkatársa Beniczkyé Bajza Lenke, igen gazdag tartalommal jelent meg. Közleményeket irtak: Szana Tamás, Vértessy Gyula, Lampérth Géza, Cs. Szabó Kálmán. Verset: Dalmady Győző, Császár Imre. Beniczkyé folytatja Hanna című érdekes regényét s még folytatást találunk Wildenbruch Cyprianusából, melyet Hann Peppi títeltett át magyarra. Rendkívül sok és igen szép színes reprodukciót mutat be a Művészet, mely díszes kiállításával és gazdag tartalmával méltán megérdemli, hogy minden művelt család asztalán ott legyen. Előfizetni a kiadóhivatalnál lehet: Budapest, VI., Vörösmarty-utca 42. sz. Előfizetési árak: fél évre 8 kor., negyed-évre 4 korona; egy szám ára 80 fillér. Mutatvány-számot szívesen küld a kiadóhivatal.

A nagyságos asszony, mint sulymérték. A legutóbb lefolyt vizsgálatok alkalmával történt egyik leányiskolában, ahol mellékesen megjegyezve a bábéket szép és kevésbé szép kisasszonyok tanítgatják a betűvetés és sokszorozás nehéz tudományára.

A vizsgáló-biztos a sulymértékek felől kérdezősködött egyik hóféherbe kiöltözött kis leánytól, akit éppenséggel nem zavartak meg a hallgatóság kíváncsi tekintetei.

— Kis Mariska, megtudnád-e nekem mondani, hány kilóból áll egy métermáza?

— kérdezé a vizsga-biztos.

— Igen, — mondá a kis Mariska. Egy méter-máza annyi, mint száz kiló.

— Hát egy kiló hány részre oszlik? — faggatta tovább a leánykát a biztos ur.

De a kis Mariska erre már azt mondta sely-pítősen:

— Kérem, ezt már nem tudom...

— De legalább tudnád-e itt az iskolában olyan tárgyat mutatni, a mely meg van egy kiló. Például a kis fiu ott, kérdezte a biztos s reámutatott egy, a mamuska szoknyájába kapaszkodó kis fura, megvan-e az egy kiló?

— Ujjé, mondá a kis Mariska, jóval több...

— Hát kis leányom, olyant tudnád-e itt az iskolában mutatni, ami megvan egy métermáza?

A bátor kis leány körültekintett. És a néző-közönség között egy kövér urhölgyön akadt meg a tekintete.

Az örömtől megvillant a kis lánynak a szeme és diadalmasan kiáltá, a kövér urhölgyre mutatva:

— Az a nagyságos asszony ott, megvan egy métermáza.

A vizsgabiztos nem fagatta az ötletes kis leánykát tovább, mert a vidámság anyagla keresztül repült a vizsga-szobában és a természetes urhölgytől eltekintve, vizsgálók, hallgatók s tanítók mindnyájan kacagtak.

A helybeli és vidéki kerékpárosok figyelmébe! A kerékpározásnak, ennek az utolsó esztendőben magyar földön is óriási mérvet öltött új és szép sportnak egy hazai szakközönségét kaptuk tegnap, mely megérdemli, hogy a kerékpárosok figyelmébe ajánljuk. Címe: „Kerékpár-Sport.“ Megjelenik minden tíz napban váltakozóan négy melléklettel, u. m. a „Karika Vicez“, a „Motor-Sport“, a „Kerékpáros hölgyek Lapja“ és a „Kerékpárkereskedők Újsága“ című mellékletekkel. A főlap állandó érdekes tartalmát a vezércikk, szakközlemények, tárcza, ut-leírások, bel- és külföldi hírek, technikai újdonságok leírása, sportirodalom, mulatságok, versenykiírások és eredmények, szabadalmi értesítők, képes levelező lap gyűjtőrovata, táviratok stb. teszik. Különösen kiemelendő a „Kerékpár-Sport“ turadipályázata is, melynek értelmében a szerkesztőség minden év végén 20 értékes ezüst és bronz érmet oszt ki a lap előfizetői között. A díjakra minden előfizető pályázhat. Az ügyesen szerkesztett, csinos kiállítású kerékpáros újság a legszakavatottabban foglalkozik a sport összes kérdéseivel s így nézetünk szerint nélkülözhetlen minden magyarn kerékpárosra nézve. Kivánatos volna tehát, ha a helybeli és vidéki kerékpárosok hathatósan támogatnák e sok jó célt szolgáló, csakis nekik szerkesztett szakkaport, a mi nem került nagy áldozatba, mert a lap előfizetési ára egész évre csak 8 korona, fél évre 4 korona. A „Kerékpár-Sport“ szerkesztősége Pécsen (Siklós országút 20. sz. alatt) van, a honnan kívánatra mutatványszámot is küldenek, mely igazolni fogja annak a néhány dicső szónak igaz voltát, melyt e jóra való magyar sport-irodalmi termékről elmondottunk.

— Nincs „oda az igazság.“ Bejött a héten egy ember egy szál czizmába egy közeli város rendőrségére s az egy szál czizmára mutatva keserű hangon ezt mondta:

— Látják ezt-e?

Azt mondták neki:

— Látjuk.

Az ember erre megint azt mondta:

— No, hát! A másikat ellopták, — keresék meg.

A mondott dolog fölött szörnyen elálmélkodának, mely ugy látszik meglepte az embert is, mert az újfént így nyilatkozott meg:

— Szalonnáztam a bódba. A szalonna jó volt, a kenyér is a volt, de a jobbik szár csizmám mindig szorított. Hát lehuztam, oszt' a sarokba tettem. Mire a szalonna elfogyott, — valaki elkaparította. Szerencse, hogy csak az egyiket, mert másként meztláb kellett volna előjnnöm a rendőrségre, amit kutyamódon szégyenlettem volna.

A nyomozás menten megindult s a fél csizma menten megkerült.

Egy csavargó lopta el és épen akkor csípték meg a legényt, mikor az a fél csizmát az egyik zsidárusnál el akarta adni.

Az ember szörnyen megörült a visszakapott jószágának, ünnepélyesen felhuzta s így szólt:

— No hát, mondtam én, hogy nem hótt meg még az igazság. Csak azt tanujja ki az ember, hogy hól keresse.

Ezzel méltóságjeljesen távozott.

Elköltötte a nevét. A legény jól megteremt szép alak. Valamikor jobb napokat láthatott, erre vall legalább a ruházata, mely finom szövetből készült, de most már fölötbb rongyos. Az életerős fiatal ur végigkoldulta a várost, azért hozták be a rendőrök. Az alkaptány atyailag feddette, hogy csavargás helyett miért nem néz inkább dolog után.

— Hisz' maga jó családból való, mondta neki aztán?

— Igen, kérem, Lázár Albertnak hívnak és az öregem valamikor nagy ur volt.

— Albertnek? — az írásban Adalbert van.

— Tudom, felelt a legény, az öregem csak ezt a cizfra nevet hagyta rám s én annak is elköltöttem a három negyed részét.

— Nagyothallás — Siketség. Egy gazdag nő, ki a nagyothallásból dr. Nicholson mesterséges dobhártyájának alkalmazása által kigyógyult, 20.000 márkát ajándékozott dr. Nicholson intézetének, hogy azok a süketek és nagyothallók, akiknek ninesen módjukban megszerezni a mesterséges dobhártyát, ingyen megkapják azt. Levelek Das Institut Nicholson „Longeot“ Gnersbury London, W. England címére küldhetők.

Közgazdaság.

Ausztria és a magyar ipar.

Ausztria haragszik. A magyar iparpártolás mozgalma élénken belevág az osztrák ipar érdekeibe, s ezt sehogy sem tűrheti Ausztria, mely eddig évszázados privilégiumokat élvezett Magyarországon. Hogy a magyar közvélemény öntudatra ébredt s fel akarja szabadítani a magyar nemzetet a gazdasági függés jármaitól, hogy a magyar közönség nem akar többé osztrák portékát vásárolni, hanem megelégszik a saját maga gyártmányaival, ez sehogy sem fér a fejébe Ausztriának, mely eddig kizsákmányolható gyarmatnak tekintette a mi — meglehetősen gyámoltalan országunkat. Legutóbb is az osztrák iparosok szövetsége Körber miniszterelnökhöz intézett egy feliratot, melyben ugyancsak kikelnek a magyar miniszterek és hatóságok „vakmerő“ eljárása miatt. Panaszkodik a haragos testület a miatt, hogy a hatóságok nálunk előnyben részesítik a magyar ipart és lehetőleg visszaszorítják az osztrák gyártmányokat. A N. Fr. Pr. mult száma szövegeiben közli az osztrák kirohanást, mely szomorú színben tünteti föl azt a még maig sem elég erélyes magyar közvéleményt, mely ennyire megnövesztette az elbizakodott osztrák iparosok szarvait.

Az osztrák fürmedvény megbotránkozik azon, hogy a magyar hatóságok egyes megrendeléseknél kifejezetten csakis magyar gyártmányokat rendelnek meg. A magyar kereskedelmi miniszter pld. tavaly üvegárukat rendelt meg csakis magyar gyárakból, később a magyar sörgyárosok a szükséges palackokat szintén a magyar üveggyárakból rendelték meg, a mit az előző miniszteri propagandának tulajdonit az osztrák iparosok szövetsége. Fölhozza ezután amaz eseteket, melyek az osztrák gyufagyárak mellőzését vonták maguk után. A hatóságilag támogatott akció azt eredményezte, hogy az osztrák gyárak valósággal ki lettek szorítva Magyarországból. Ugyanez az eset áll a papiriparra is, melyet, a fölirat szerint, a magyar hatóságok protekcióban részesítenek. A spirituszlámpák szintén ilyen elbánásban részesülnek, stb. stb. Részletesen kiterjed ezután a felirat minden egyes iparágra és végül retorziót kér a magyar tulkapások ellen. Segélyért folyamodik a beadvány a miniszterhez, kitől reméli, hogy a magyar kiviteli cikkekkel hasonló módon fog eljárni, mint mi az osztrákok ellen. Követeli a vasuti tarifák föl-emelését a Magyarországból származó ipari és mező-

gazdasági terményekkel szemben. Ez a rövid foglalatja az osztrák iparosok feliratának. Hosszabban foglalkozni a dologgal talán nem is érdemes. A magyar kereskedelmi kormány egész eddigi működése annyira össze van forrva a magyar iparpártolás mozgalmával, hogy ez az osztrák fürmedvény attól a kormányt el nem terelheti. A magyar közvélemény pedig sokkal erősebb falanxokban sorakozik a magyar ipar mellé, semhogy ezt a mozgalmat bármilyen osztrák retorzió megtörni tudná. — Az osztrák miniszterelnök? Nos, Körber aligha tud segélyére lenni az osztrák iparosoknak. Legfennebb csak a becsületes versenyre szoríthatja szomszédainkat, de ezt a magyar mozgalmat immár semmivel sem tudhatja elfojtani. Ha nem akarunk többé gyarmata lenni Ausztriának, ezért hiába haragszik a „Bund der Österreichischen Industrieller.“ Mi nélkülük ellehetünk s az önálló vámterület kivívása után — el is leszünk.

Szerkesztői üzenetek.

..... r ly urnak helyben. Hozzánk intézett kérdéseire a következő felvilágosításokat adhatjuk:

Ad. 1. Illetékes helyen megtudtuk, hogy rendőrfőkapitányunk tényleg ismét szabadságon volt s hogy f. évi június hó 23. óta kisebb-nagyob megszakításokkal 60 napig van már távol hivatalától. Hogy a közgyűlés hat heti szabadságot engedélyezett neki, azt mi is tudjuk, de hogy ezek a meghosszabbítások a közszolgálat érdekében történének, azt még mi sem hisszük.

Ad. 2. A második kérdésre saját válaszuk helyett ideiktatjuk a „Vízügyi és Hajózási Közöny“ f. évi április 26-án megjelent 17-iki számában közölt szerkesztői üzenetet: „Főkapitány. A ministeri rendelet szövegezése helyes. A törvény nem ismer Magyarországon rendőrfőkapitányt a budapesti magy. kir. államrendőrség főkapitányán kívül egyet sem. Az hogy városainkban a rendőrkapitányt főkapitánynak czimezik, egyszerű abusus. Hogy e címzés egyes városi szabályrendeleteken alapul, nem vehető figyelembe: mert a szabályrendeletek mindazon intézkedései érvénytelenek, melyek a törvénnyel ellentétesek. Törvény szerint ugy a törvényhatósági, mint a rendezett tanácsú városokban rendőrkapitány van. Pozsony sz. kir. város rendőrkapitányának soha se jutott eszébe, hogy magát főkapitányának czimeztesse, pedig Budapest után Pozsonyban van a legnagyobb rendőrségi személyzet. Ellenben van akárhány rendezett tanácsú apró város, ahol a rendőrfő főkapitányának hivatja magát. Czin-kórság ez és semmi egyéb.“ Így hangzik nevezett lap felvilágosítása — mi azonban és ezt mindenkinek tanácsoljuk — ennek dacára főkapitányunk tituláljuk rendőrségünk fejt ezentul is — nehogy illedelem-tenek látszassunk.

Elégedetlen apának helyben. A törvény értelmében csak azon gyermek iskolaköteles, ki augusztus hó 31-én már betöltötte 6-ik életévét. Ha tehát a gyermek csak szeptember 1-én vagy még nehány nappal későbbben tölti be 6-ik ivét, akkor az iskola nem köteles az ilyen gyermeket felvenni, mert bizonyos határnak mégis csak kell lenni. Azt, bocssáson meg, alig hihetjük, hogy ugyanazon iskolába — hol az ön gyermekét nem vették föl, mert csak szeptember 7-én tölti be 6-ik évét — még ennél fiatalabbat felvettek volna. Az új iskolával és környékével legközelebb a magunk nézete szerint kimerítőbben fogunk foglalkozni.

Helyihajó közlekedés. A Pancsova — Belgrád — Zimony és viszont közlekedő helyihajók nyári menetrendje (áprilistől szeptemberig) a következő: 1. Pancsováról Belgrád — Zimonyba indul 3/4 és 1/9 órákor reggel és 1/3 órákor délután. 2. Zimonyból Belgrád — Pancsovára indul: reggel 6 órákor, 1/2 12 órákor délelőtt és 7 órákor délután. Az utóbbi a következő napokon este 8 órákor indul el Zimonyból és pedig: április 7. 16. 23. 25., május 23. és 31-én; június 4. 11. 14. és 29-én; július 7. és 12-én; augusztus 2. 15. 18. 20. 28-án és szeptember 8. 11. 21. és 27-én. A hajónak a Temesbe való bejövetele a víz állásától függ.

Vasúti menetrend.

Pancsováról Verseczre és Budapestre.

Pancsováról	ind.	4 ⁰¹	8 ⁴⁰	2 ¹⁷
Román-Petrére	érk.	5 ²¹	10 ⁰⁰	3 ³⁷
Román-Petréről	ind.	5 ⁴⁸	—	3 ⁵⁷
Verseczre	érk.	7 ³⁷	—	5 ²⁸
Verseczről	ind.	11 ²⁰	—	6 ²⁴
Temesvárra	érk.	1 ²⁹	—	8 ⁰¹
Temesvárról	ind.	1 ⁵³	—	9 ²⁵
Budapestre ny. p. u.	érk.	—	—	7 ⁴⁰

Budapestről N.-Beeskerek — Pancsovára.

Budapestről ny. p. udv.	ind.	8 ¹⁵	7 ⁰⁰	—
Szegedről	ind.	11 ⁴⁶	1 ⁴⁷	—
Nagy-Kikindáról	ind.	1 ²⁶	4 ¹⁰	—
Nagy-Beeskerekre	érk.	5 ²⁸	8 ²³	—
Nagy-Beeskerekéről	ind.	5 ³⁰	8 ²⁸	—
Antalfalváról	ind.	7 ²¹	10 ³⁶	4 ²⁴
Pancsovára	érk.	8 ⁵⁴	11 ⁵⁸	5 ⁴⁰

Budapestről Verseczre és Pancsovára.

Budapestről ny. p. u.	ind.	8 ³⁰	8 ¹⁵	—
Temesvárra	érk.	5 ²⁸	1 ⁴⁹	—
Temesvárról	ind.	6 ¹²	2 ¹⁴	—
Verseczre	erk.	8 ⁵⁷	4 ²⁰	—
Verseczről	ind.	8 ¹⁵	6 ²⁰	—
Román-Petrére	erk.	10 ²¹	8 ¹²	—
Román-Petréről	ind.	10 ¹¹	8 ³¹	—
Pancsovára	erk.	11 ¹⁸	9 ⁵²	—

Pancsováról N.-Becskerekre—Budapestre.

Pancsováról	ind.	3 ¹⁶	6 ¹⁰	1 ⁵⁹
Antalfalvára	érk.	4 ²³	7 ¹⁹	3 ²¹
Antalfalváról	ind.	—	—	3 ²⁵
Nagy-Beckerekre	erk.	—	—	5 ¹⁸
Nagy-Beckerekéről	ind.	—	—	5 ²¹
Nagy-Kikindára	erk.	—	—	10 ²²
Szegedre	erk.	—	—	12 ²⁸
Budapestre ny. p. u.	erk.	—	—	7 ¹⁵

HIRDETÉSEK.

16621. szám.
1900. tkvi.

Póthirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Visniczki Miléva pancsovai lakosnő végrehajthatónak Boszika Adám és George ozorai lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 400 kor. s jár. iránti végrehajtási ügyében 11167. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben az ozorai 1889. sz. tkvben foglalt 449. ö. i. sz. ház s 100 □-öl házhelyre 48 kor. az ozorai 2385. sz. tkvben foglalt 101. hrsz. 2 hold I. oszt. szántóra 784 kor. az ozorai 2525. sz. tkvben felvett, 141. hrsz. 313¹/₂ □-öl szőlőre 116 kor. és az ozorai 2089. sz. tkvben foglalt 13. hrsz. 2 hold I. oszt. szántóra 287 kor. kikiáltási árban Ozora község házához 1900. évi november hó 17. napjának d. e. 9 órájára kitűzött árverés az 1881. LX. t.-cz. 167. § a alapján Visniczki Miléva végrehajtható érdekében és 300 kor. tőke követelése s jár. kielégítése végett megtartatni fog.

Pancsován 1900. évi augusztus hó 31.

Nauer,

ktbíró.

1-1

16527. sz.
1900. tkvi.

Végzés, árverési hirdetményi kivonat.

A pancsovai kir. törvényszék mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán Miklya Mita szefkerini lakos javára 80 kor. tőke, ennek, 1897. évi november hó 6 napjától járó 6% kamata, 89 kor. 90 fillér eddigi 10 kor. 50 fill. jelenlegi és még felmerülő költség kielégítése végett az 1881. 60. t.-cz. 144. § a alapján s 146. § a értelmében Miklya Kata Miklya Vlada és kisk. Miklya Márkó szefkerini lakosok ellen a Szeferin községben fekvő és a 16 f. 589. sz. tkvben foglalt: 1.) 37. sz. ház és 400 □-öl házhelyre 264 kor. 2.) 1. dülő 114. hrsz. 2¹/₂ hold I. oszt. szántóra 6¹/₂-ére 464 kor. 3.) 26. hrsz. 1¹/₂ hold III. oszt. kaszálóra 58 kor. 4.) 87. hrsz. 30 □-öl kertre 6 kor. becsárban az árverést elrendeli s azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverési Szeferin község házában 1900. évi október hó 15. napján d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő, ugy a tkvi hivatalban, mint a Szeferin községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

- 1.) Kikiáltási ár a becsár.
- 2.) Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alól is fog eladatni.
- 3.) Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagy is 26 kor. 40 fill. 46 kor. 40 fill., 5 kor. 80 fill. és 60 fill. készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni.

Pancsován 1900. évi augusztus hó 30-án.

Kir. tvszk. mint tkvi hatóság.

Nauer,

kir. tvszéki bíró.

1-1

ZISKA J.

Rostély György utóda

ajánl:

gabona tízedes- és százados minőségű

HID-MÉRLEGEKET.

A budapesti áru- és értéktőzsde szállítója.

Iroda és raktár:

BUDAPEST, VI., Eötvös utca 34.

Alapítottatott: 1872.

Javitások pontosan.

Árjegyzék bérmentve.

1-1

A fővárosba utazók különös figyelmébe!
Atelier Frida

Budapest, VI., Nagymező utca 28.

a Somossy mulatóval szemben.

Kittinó képek. Olesó ár.

Nagyobbítások bármily régi fénykép után, a legkittinóbb kivitelben, életnagyságig és azon felül is. — Ár: 10—100 korona.

Legujabb

amerikai találmány.

Villanyvilágítás vezetőik és akkumulátor nélkül. Minden pillanatban, szél és zivatarban egyformán funkcionál. Az egyedül abszolút tűzbiztos világítás füst, piszok és nedvesség nélkül. Ujszerű, könnyű és tartós (3 havi jótállás) száraz elemek. — Zseblámpák,

gázgyújtók, házi-, kerékpár- és kocsilámpák, érez- és fényképlámpák stb. igen izléses kivitelben. Alkalmos ajándék: Villamos nyakkendőtűk és világított gomblyuk-rózsák.

Kizárólagos elárúsítás utánvét mellett.

American & International Trading-Association.

Budapest, Nádor-utca 16.

Dr. LENGIEL
NYIRFA-
BALZSAM

kir. szab. Svédhonra.

Már magában véve azon növényi nedv, amely a nyirfából kifolyik, ha annak törzsét megfúrjuk, emberemlékezet óta mint a legkittinóbb gyógyászati anyag volt ismert, ha azonban ezen nedv a főtápláló utasítást szigorú balzsamú alakítatik át, csak akkor nyer igazán gyógyosodó hatást. Ha este megkenjük vele az arcot vagy más bőrrészeket, már másnap csaknem észrevétlenül pikkelyek válnak le a bőrről, amely ez által felhőz és gyönyörűvé válik.

Ezen balzsam kisméltja az arcon a ráncokat és himlőhelyeket, ifjú arczsá int, a bőrnek fehérséget, gyöngyöséget és üdöséget kölcsönöz; a leggyöngyösebb idős alatt eltávolítja a szőrt, májfoltot és anyajegyeket, orrvörösséget, hórtákat s a bőr minden más egyéb tisztatlanságát. Ára egy koronának használati utasítással 3 korona. Kapható minden jobb gyógyszer-tárban.

A nyí-fabalzsam által puhává lett bőr konzerválására ajánlato: ezzel egyidejűleg a dr. Lengiel-féle

Opo-krémet

használni. Egy tégely 1 kor. 20 fill.

A dr. Lengiel-féle Benzoe-szappan a legalkalmasabb hygienikus szappan, mely a bőrt enyhévé és fehérré teszi és hivatalos van a balzsam jó hatásait fokozni. Egy darab ára 1 korona 20 fillér.

Főraktár Magyarország részére: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszer-tára Budapestben, Király-utca 12.

13-9

Iskolakönyvek és tanszerek.

A városi iskolák államosítása folytán, valamint a m. kir. állami főgymnasium új tanterve alapján, ezen intézetek részére szükséges

UJ TANKÖNYVEK,

továbbá az összes

helybeli m. k. áll. tanintézetek részére szükséges TANKÖNYVEK

a legujabb kiadásban

a hivatalos iskolakönyv-jegyzék szerinti eredeti áron, kötve vagy kötetlenül, azonnal kaphatók

WITTIGSCHLAGER C. könyvkereskedésében

Pancsován, Gromon-utca,

valamint a

FIÓKÜZLETTBEN

KOLOSTOR-UTCZA.

Ugyanott mindennemű tanszerek a legjobb minőségben kaphatók.